

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ประวัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้ และเป็นสถาบันที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องตลอดมา ตั้งแต่ยังมีฐานะเป็นเพียงโรงเรียนฝึกหัดครูมณฑล จนกระทั่งเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังเช่นปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ.2462 เมื่อกรรมการมณฑลนครศรีธรรมราช ซึ่งขณะนั้นอยู่ที่สงขลา และกรรมการจังหวัดสงขลา ได้คิดผลิตครูมณฑลขึ้น เพื่อให้ไปทำหน้าที่สอนในระดับประถมศึกษา จึงได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูมณฑลขึ้น โดยให้เรียนร่วมกับโรงเรียนประจำมณฑลนครศรีธรรมราช (คือโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งขณะนั้นตั้งอยู่ที่บริเวณโรงเรียนวิเชียรชมในปัจจุบัน) รับนักเรียน จบชั้นประถมบริบูรณ์ (ประถมปีที่ 3) เข้าเรียนตามหลักสูตร ป.4,ป.5 และ ป.6 โดยเพิ่มวิชาครูเป็นพิเศษ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว เรียกว่าครูประกาศนียบัตรมณฑล

ในปี พ.ศ. 2464 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา กรรมการมณฑลจึงได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประจำมณฑลขึ้น โดยเฉพาะเมื่อ พ.ศ. 2468 โดยตั้งที่ตำบลท่าชะมวง อำเภอกำแพงเพชร (ปัจจุบันคืออำเภอรัตนภูมิ) จังหวัดสงขลา เรียกว่าโรงเรียนฝึกหัดครูมณฑล (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของวิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยีสงขลา) โดยรับนักเรียนที่จบ ม.3 หรือครูที่ทางอำเภอและจังหวัดต่าง ๆ ส่งมาเรียน กำหนด 2 ปี สำเร็จแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูมณฑล(ป.)

ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ.2476 ให้เลิกการแบ่งเขตการปกครองเป็นมณฑล โรงเรียนฝึกหัดครูมณฑลประจำมณฑลนครศรีธรรมราชที่ทำชะมวง จึงได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด เมื่อปี พ.ศ. 2477 โดยรับนักเรียนที่เรียน ป.6 หรือ ม.2 (ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2475) เข้าเรียนมีกำหนด 2 ปี ครั้น พ.ศ. 2482 จึงได้เปลี่ยนมาเป็นรับนักเรียน ม.3 เข้าเรียน มีกำหนด 2 ปี ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้ประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.)

นอกจากนี้โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัด ยังรับนักเรียนที่เตรียมไว้เพื่อบรรจุเป็นครูประชาบาล ซึ่งทางจังหวัดต่าง ๆ ได้คัดเลือกนักเรียนที่จบ ป.4 จากตำบลทุกคันดาร ในจังหวัดนั้น ๆ มาเข้าเรียน มีกำหนด 3 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะได้ประโยคครูประชาบาล (ป.บ.) และกลับไปเป็นครูในตำบลที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่

ปี พ.ศ. 2482 โรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดสงขลา ได้ย้ายจากท่าชะมวงมาเรียนที่ตำบลคอกหงส์ อำเภอหาดใหญ่ และในปี พ.ศ. 2490 ก็เปลี่ยนฐานะจากโรงเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรจังหวัดเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูมูลและมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ โดยรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมปีที่ 6 หรือประโยคประกาศนียบัตรครูมูล (ว.) เข้าเรียนต่ออีก 1 ปี สำเร็จแล้วจะได้รับประกาศนียบัตรครูมูล (ป.)

ต่อมาใน พ.ศ. 2498 ก็ได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยรับนักเรียนที่จบ ม.6 เข้าเรียน 2 ปี ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และโรงเรียนฝึกหัดครูมูลสงขลา ก็เปลี่ยนเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูสงขลา จนกระทั่งเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2499 จึงได้ย้ายมาตั้งอยู่ ณ บริเวณบ้านเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา อันเป็นสถานที่ตั้งในปัจจุบันและได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูสงขลา เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2504 อีกทั้งได้ขยายชั้นเรียนไปจนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ในปีเดียวกันนั่นเอง

ครั้นเมื่อถึงปี พ.ศ. 2518 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ทำให้วิทยาลัยครูสงขลาเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ในสาขาครุศาสตร์โดยรับนักศึกษาที่เรียนจบ ป.กศ.สูง หรือครูประจำการ ที่ได้รับวุฒิ พ.ม. เข้าศึกษาต่อ 2 ปี ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิศาตรบัณฑิต (ค.บ.) และในปี พ.ศ. 2522 ก็ได้เปิดโครงการอบรมครูประจำการและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ค.ป.) ในระดับ ป.กศ.ชั้นสูงและระดับปริญญาตรี (ค.บ.) หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2524 ก็ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เปิดสอนหลักสูตรการโรงแรมและการท่องเที่ยว กับหลักสูตรการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเรียกโครงการนี้ว่าวิทยาลัยชุมชนสงขลา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2527 ให้วิทยาลัยครูทำหน้าที่ผลิตครูและเปิดสอนวิชาชีพ ตามความต้องการและความจำเป็นของท้องถิ่น วิทยาลัยครูสงขลา จึงได้ผลิตครูระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต และบัณฑิตหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอื่นๆ ตามความต้องการและความจำเป็น ของท้องถิ่นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา และในปี พ.ศ. 2529 ได้เปิดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ในระดับอนุปริญญาและระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ ซึ่งต่อมาก็ได้ขยายไปสู่สาขาอื่น ๆ คือ ศิลปศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์แห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ได้เกิดขึ้นอีกครั้งเมื่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม “ ราชภัฏ ” แทนชื่อวิทยาลัยครูทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ทำให้วิทยาลัยครูสงขลา เปลี่ยนชื่อ สถาบันราชภัฏสงขลา ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา สถาบันราชภัฏสงขลา ได้มีความเจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับ จนสามารถเปิดสอนถึงระดับบัณฑิตศึกษาได้ในปี พ.ศ. 2544 และเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน

พ.ศ.2547 ก็ได้รับการยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในที่สุด โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ คีวงวิเศษ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ปณิธาน ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา : สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นผู้นำการวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน และมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาเพื่อปวงชน อย่างหลากหลายรูปแบบ เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคลในท้องถิ่น ให้มีคุณภาพ คุณธรรม และคุณค่า ทั้งต่อตนเอง ต่อท้องถิ่น และต่อสังคม ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. วิจัยเพื่อความเข้าใจในท้องถิ่นและสร้างสมความรู้จากท้องถิ่นเชื่อมโยงศาสตร์สากล นำผลไปใช้ในการร่วมปรับแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาสถาบัน และภารกิจ เพื่อให้สถาบันเป็นแหล่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ของท้องถิ่น
3. ผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู โดยมุ่งผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ คุณธรรม มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ที่จะสามารถพัฒนาคนรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพ และรัก ผูกพัน ภาคภูมิใจในวิชาชีพ และท้องถิ่นของตน
4. บริการวิชาการและพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและผสมผสานและประยุกต์องค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และศาสตร์สากล เพื่อพัฒนาชุมชนให้พัฒนาอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน สามารถคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของไทยท้องถิ่นภาคใต้
5. ถ่ายทอดเทคโนโลยี ศึกษา ค้นคว้า พัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการเรียนการสอนและบริการวิชาการแก่ชุมชน และเพื่อการปรับ พัฒนา แก้ปัญหาของท้องถิ่น
6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมุ่งศึกษาค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เผยแพร่โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา และสู่ชุมชนด้วย

รูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถดำรงรักษาไว้ ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์และภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของคน

ปณิธาน

ปณิธานมหาวิทยาลัย : มุ่งให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยความร่วมมือของท้องถิ่น มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระจายโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้โดยพัฒนาสถาบันให้มีศักยภาพ และประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามภารกิจ อันได้แก่ การให้ศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุงถ่ายทอดและการพัฒนาเทคโนโลยี การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูและบุคลากรประจำการ เพื่อสร้างเสริมและเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ให้ประชาชนและรักและเป็นสถาบันของประชาชนภาคใต้

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักการ

หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าของวิทยาการ เปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวางทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนาก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม

จุดหมาย

หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

2. มีทักษะในด้านการจัดการงานอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดีมีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ขอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
6. เป็นพลเมืองดี มีความตระหนักต่อการพัฒนาตนเองและเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาสังคม
7. มีความเป็นประชาธิปไตย กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

หลักสูตรที่เปิดสอนในภาคปกติมี 43 โปรแกรมวิชา ดังนี้

1. สาขาวิชาการศึกษา 6 โปรแกรมวิชา ดังนี้

ระดับปริญญาตรี 5 ปี (ค.บ.)

 - โปรแกรมวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 - โปรแกรมวิชาภาษาไทย
 - โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ
 - โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์
 - โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป
 - โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา
2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ 17 โปรแกรมวิชา ดังนี้

ระดับปริญญาตรี 4 ปี (วท.บ.)

 - โปรแกรมวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
 - โปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
 - โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
 - โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
 - โปรแกรมวิชาสถิติประยุกต์
 - โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์
 - โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์
 - โปรแกรมวิชาเคมี

- โปรแกรมวิชาฟิสิกส์
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์
- โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- โปรแกรมวิชาสาธารณสุขชุมชน
- โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
- โปรแกรมวิชาเคมีประยุกต์ (น้ำหอมและเครื่องสำอาง)

ระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) 6 โปรแกรมวิชา

- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการจักการอุตสาหกรรม
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการผลิต
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม
- โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม
- โปรแกรมวิชาสาธารณสุขชุมชน

3. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ 8 โปรแกรมวิชา ดังนี้

ระดับปริญญาตรี 4 ปี (ศศ.บ.)

- โปรแกรมวิชาดนตรี
- โปรแกรมวิชาศิลปกรรม
- โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร
- โปรแกรมวิชานิติศาสตร์
- โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- โปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน
- โปรแกรมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์
- โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

4. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ 5 โปรแกรมวิชา ดังนี้

ระดับปริญญาตรี 4 ปี (บธ.บ.)

- โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป
- โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ(การตลาด)
- โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ(แขนงทรัพยากรมนุษย์)

- โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ(การบัญชี)
- โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์

ระดับปริญญาตรี 2 ปี หลังอนุปริญญา 1 โปรแกรมวิชา

- โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นายหิรัญ ประสารการ ได้ทำการศึกษาสถานภาพนักศึกษาใหม่ สถาบันราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2544 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลนักศึกษาใหม่ ในด้านข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลทางการศึกษา ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ข้อมูลการเข้าศึกษาในสถาบัน ข้อมูลความต้องการในด้านต่างๆ ที่มีต่อสถาบัน ข้อมูลความคาดหวังหลังจบการศึกษา และข้อมูลความต้องการที่จะให้สถาบันปรับปรุงและพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ส่วนนักศึกษา กศ.บป. ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 -22 ปี และนักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่ และตรัง

2. ข้อมูลการศึกษาของนักศึกษา นักศึกษาภาคปกติและ กศ.บป. ส่วนใหญ่ก่อนเข้าศึกษาในสถาบันสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับ ปวส. ตามลำดับ มีระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.00 และส่วนมากก่อนศึกษาในสถาบัน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2543

3. ข้อมูลทางครอบครัวและเศรษฐกิจของนักศึกษา นักศึกษาทั้ง ภาคปกติและกศ.บป. ส่วนมากบิดา มารดา มีอาชีพเกษตรกรรม การศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับประถมศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อปีของครอบครัวของนักศึกษาภาคปกติ ส่วนมากต่ำกว่า 50,000 บาท ส่วนนักศึกษาภาค กศ.บป. ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อไป อยู่ในระหว่าง 50,000 - 100,000 บาท และนักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่พักบ้านเช่า/ หอพักเอกชน และส่วนมากได้รับค่าใช้จ่าย ประมาณเดือนละ 2,000-3,000 บาท ส่วนนักศึกษา กศ.บป. พักกับบิดา มารดา และได้รับค่าใช้จ่าย เดือนละ 2,000-3,000 บาท เช่นเดียวกับนักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่ได้รับเงินสนับสนุนจากบิดา มารดา ส่วนนักศึกษา กศ.บป. ส่วนมากเป็นเงินรายได้ของตัวเอง

4. ข้อมูลการทำงานของนักศึกษา นักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่มาจากการสอบคัดเลือก และศึกษาในระดับปริญญาตรี 4 ปี ส่วนนักศึกษา กศ.บป. มาจากการสอบคัดเลือกทั้งหมดส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา)

5. ข้อมูลการทำงานของนักศึกษา นักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่มีความต้องการทำงานหารายได้ระหว่างเรียน และต้องการทำงานนอกสถาบัน และนอกเวลาเรียน หรือในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ส่วนนักศึกษากศ.บป. ส่วนมากประกอบอาชีพอยู่แล้ว และประกอบอาชีพในภาคเอกชน (ลูกจ้าง/ พนักงาน)

6. ข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการที่มีต่อสถาบัน นักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่ก่อนเข้าเรียนคิดว่า เป็นสถาบันที่เสียค่าใช้จ่ายน้อย และหลังเข้าเรียน ส่วนใหญ่ คิดว่า เป็นสถาบันที่น่าเรียน บรรยากาศดี ส่วนนักศึกษากศ.บป. ส่วนใหญ่ก่อนและหลังเข้าเรียน คิดว่า เป็นสถาบันที่เปิดโปรแกรมวิชาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

7. ข้อมูลความคิดเห็นที่นักศึกษามีต่อสถาบันในด้านต่าง ๆ ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษากศ.บป. มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ระบบการบริหาร ความสัมพันธ์กับอาจารย์ เพื่อน รุ่นพี่ สถานที่ และสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

8. ข้อมูลความคาดหวังหลังจบการศึกษา ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษากศ.บป. ส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว

9. ข้อมูลความต้องการที่จะให้สถาบันปรับปรุงและพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้น นักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษากศ.บป. ส่วนใหญ่ต้องการให้สถาบันปรับปรุงและพัฒนาในเรื่องต่อไปนี้ ควรจัดหาที่สำหรับพักผ่อนเพิ่มมากขึ้น เช่น โต๊ะ ม้านั่ง เป็นต้น ควรจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ และการให้บริการอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ควรปรับปรุงโรงอาหาร ห้องน้ำ และควรปรับปรุงระบบการประชาสัมพันธ์ให้ดีขึ้น

นายศักดิ์ชาย เพชรช่วย ได้ทำการศึกษาสถานภาพนักศึกษาใหม่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2545 มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลนักศึกษาใหม่(ภาคปกติ) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏภูเก็ต ในด้านสถานภาพของนักศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลทางการศึกษา ข้อมูลทางเศรษฐกิจ ข้อมูลการศึกษาของผู้ปกครอง ข้อมูลการทำงาน ข้อมูลการเข้าศึกษา ข้อมูลความคาดหวังในการศึกษา และข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อสถาบัน ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาใหม่ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุ 19 ปี วุฒิการศึกษาก่อนสมัครเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ วุฒิมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ คือ จังหวัดตรังและจังหวัดพังงา นักศึกษาใหม่เข้าศึกษาโดยวิธีสอบคัดเลือกมากที่สุด รองลงมาเป็นโควต้าเรียนดี

เหตุผลส่วนใหญ่ที่นักศึกษาเลือกเรียนในโปรแกรมวิชาของตน เพราะตรงตามความสนใจ ความถนัดของตนเอง รองลงมาเพราะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเหตุผลส่วนใหญ่ที่นักศึกษาใหม่เลือกเรียนในสถาบันราชภัฏภูเก็ต เพราะมีโปรแกรมวิชาที่ตนเองต้องการเรียน

รองลงมาเพราะใกล้บ้าน สะดวกในการเดินทาง บิดา และมารดาของนักศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จ การศึกษาระดับประถมศึกษา และประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมเป็นหลัก

ในระหว่างที่กำลังศึกษานักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ที่บ้านเช่า หอพักเอกชน รองลงมาพักอาศัยในหอพักของสถาบัน รายได้เฉลี่ยของครอบครัวของนักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่ ประมาณปีละ 50,000 - 100,000 บาท / ปี นักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษา เล่าเรียน ประมาณเดือนละ 2,000 - 3,000 บาท ส่วนใหญ่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน จากบิดา มารดา รองลงมาจากทุนเงินกู้ยืม และได้รับเงินกู้จากกองทุนรัฐบาล นักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานหารายได้ระหว่างเรียน และต้องการให้สถาบันจัดหางานทำในระหว่างเรียน คือ หลังเลิกเรียนวันจันทร์ - สุกร์ และเสาร์ - อาทิตย์

นักศึกษาใหม่มีความคิดเห็นต่อสถาบันก่อนและหลังที่จะเข้ามาศึกษาคณะต่าง ๆ กันใน ประเด็นต่าง ๆ คือ เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความพร้อมในเรื่องเทคโนโลยี บรรยากาศดีน่าเรียน จบแล้วมีงานทำและเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง ส่วนประเด็นที่สถาบันมีความ หลากหลายในโปรแกรมวิชา และมีความพร้อมในด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ นักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นหลังจากที่เข้ามาศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนเข้ามาศึกษา และประเด็นเป็นสถาบันที่ เรียนจบง่ายนั้น นักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนความคิดเห็นเมื่อเข้ามาศึกษาในระดับที่น้อยลงกว่า ก่อนเข้ามาศึกษา และนักศึกษาใหม่ส่วนใหญ่มีความคาดหวังหลังจากสำเร็จการศึกษาที่ต้องการรับ ราชการมากที่สุด รองลงมาต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว

ผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับอาชีพที่ต้องการของนักศึกษา ใหม่พบว่าสาขาวิชากับความคาดหวังในการประกอบอาชีพมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ นักศึกษาใหม่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีความคาดหวังในการประกอบ อาชีพของเอกชน รัฐวิสาหกิจ หรืออาชีพส่วนตัวสูงถึงร้อยละ 71.36 ของนักศึกษาในสาขาวิชา เดียวกัน ส่วนนักศึกษาใหม่สาขาวิชาการศึกษา (สายครู) มีความคาดหวังในการประกอบอาชีพรับ ราชการสูงถึงร้อยละ 86.11 ของนักศึกษาในสาขาวิชาเดียวกัน

นักศึกษาใหม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสถาบัน ด้านระบบ การบริหาร ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและรุ่นพี่ อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ส่วนความคิดเห็น เกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ประเด็น คือ อาจารย์ควรเป็น แบบอย่างที่ดีกับนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาควรมีช่องทางการสื่อสารกับนักศึกษาที่สะดวก ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเรียนการสอนนั้นก็อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ประเด็น เช่นเดียวกัน คือควรมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม และควรแจกแนวการสอนทุกรายวิชา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ การบริหาร ความสัมพันธ์กับ เพื่อน ที่ อาจารย์ การจัดการเรียนการสอน ระหว่างนักศึกษาใหม่ที่สอบคัดเลือก กับนักศึกษา

ใหม่ไควด้า(เรียนดีและความสามารถพิเศษ) พบว่านักศึกษาใหม่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านอาคารสถานที่กับด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ โดยนักศึกษาไควด้ามีความคิดเห็นในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่สอบคัดเลือก ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ การบริหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อน พี่ อาจารย์ การจัดการเรียนการสอน ระหว่างระดับการศึกษาของนักศึกษาใหม่ พบว่านักศึกษาใหม่ทั้งสองระดับ คือ ระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) และระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และระดับ .05 ในด้านการบริหาร และด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ ตามลำดับ โดยนักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นในระดับที่สูงกว่านักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ส่วนด้านอาคารสถานที่ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน พี่ และด้านการเรียนการสอนนักศึกษาใหม่ทั้งสองระดับมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ การบริหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อน พี่ อาจารย์ การจัดการเรียนการสอน ระหว่างสาขาการศึกษาของนักศึกษาใหม่ พบว่านักศึกษาใหม่ทั้งสองสาขา คือสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับ .05 ในด้านอาคารสถานที่ และด้านการบริหาร ตามลำดับ โดยนักศึกษาใหม่สาขาวิชาการศึกษามีความคิดเห็นในระดับที่สูงกว่านักศึกษาใหม่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน พี่ อาจารย์ และด้านการเรียนการสอน นักศึกษาใหม่ทั้งสองสาขามีความเห็นที่สอดคล้องกัน